Abstrakt

j+blablabla+¿ Modelom budú (sú) demonštrované základné javy vedenia prúdu cez PN prechod ako sú: driftový prúd, difúzny prúd, vytvorenie vyprázdnenej oblasti pri závernom pólovaní, injekcia minorítných nosičov do opačne dotovaných oblastí pri priepustnom pólovaní, volt-ampérová charateristika a jej zodpovedajúce priestorové rozloženie eletrónov a dier.

1 Úvod

2 Rovnice polovodičov

T 7 /	ו// 1	1 1
V vznam	nouzitych	symbolov:
v y Ziidiii	pouzit, oii	by minoriov.

· 1	<u> </u>
ε	permitiivta prostredia (kremíku)
ψ	elektrický potenciál
${f E}$	intenzita elektrického poľa
q	náboj elektrónu
p, n	koncentrácie dier a elektrónov
N_D, N_A	koncentrácie donorov a akceptorov ¹
$\mathbf{J_n}, \mathbf{J_p}$	prúdy elektrónov a dier jednotkou plochy
μ_n, μ_p	pohyblivosti nosičov
D_n, D_p	difúzne konštanty (Fickov zákon)
U_n, U_p	miera generácie a rekombinácie elektrónov a dier

Poissonova rovnica²:

$$\nabla \cdot (\varepsilon \nabla \psi) = -q(p - n + N_D - N_A) \tag{1}$$

Prúdy:

$$\mathbf{J_n} = \overbrace{qn\mu_n}^{\text{drift}} \mathbf{E} + \overbrace{qD_n}^{\text{difúzia}} \nabla n \tag{2}$$

$$\mathbf{J}_{\mathbf{p}} = qp\mu_p \mathbf{E} - qD_p \nabla p \tag{3}$$

Rovnice kontinuity (zachovanie resp. časová spojitosť náboja):

$$\frac{\partial n}{\partial t} = \nabla \cdot \mathbf{J_n} + U_n \tag{4}$$

 $^{^1\}mathrm{Pre}$ jednoduchosť stačí uvažovať prípad, kde všetky prímesové atómy sú zionizované. $^2\mathrm{Jedna}\quad z\quad \mathrm{Maxwellovych}\quad \mathrm{rovníc}\quad v\quad \mathrm{diferenciálnom}\quad \mathrm{tvare}\quad \nabla\cdot\mathbf{D}=\rho,\quad \mathrm{kde}\quad \mathbf{D}=\varepsilon E\implies \nabla\cdot(\varepsilon\nabla\psi)=-\rho$

$$\frac{\partial p}{\partial t} = -\nabla \cdot \mathbf{J}_{\mathbf{p}} - U_p \tag{5}$$

Je dobré pripomenúť vzťah $\mathbf{E} = -\nabla \psi$. Prvý sčítanec na pravej strane rovníc (2) a (3) predstavuje driftový prúd (daný pohyblivosťou nábojov a intenzitou elektrického poľa), druhý sčítanec predstavuje difúzny prúd podľa prvého Fickovho zákona, teda úmerný spádu koncentrácie nábojov a difúznej konštante.

Rovnice (1) až (5) tvoria sústavu vzájomne previazaných nelineárnych rovníc s 5 neznámzmi $(\psi, \mathbf{J_n}, \mathbf{J_p}, n, p)$. Dosadením (2) do (4) a (3) do (5) je možné riešiť 3 rovnice s neznýmymi (ψ, n, p) . Tento postup bude využitý v stati 4.1.

3 MKP, FEniCS a stratégia riešenia

K numerickému riešeniu rovníc polovodičov použijeme diskretizáciu metódou konečných prvkov (MKP) s využitím programových nástrojov akademicko - vedeckej výpočtovej platformy FEniCS [1].

¡+Variacna forma+¿ ¡+Mixed formy vs decoupling+¿ ¡+Casova diskreti-zacia+¿

4 Implementácia

j++j

4.1 Matematické úpravy

j++; Dosadením (2) do (4) a (3) do (5) a vyžitím vzťahu $\mathbf{E}=-\nabla\psi$ dostávame nasledovnú sústavu rovníc s 3 neznýmymi (ψ,n,p) - tj. Poissonovu rovnicu a rovnice kontinuity elektónov a dier:

$$\nabla \cdot (\varepsilon \nabla \psi) = -q(p - n + N_D - N_A) \tag{6}$$

$$\frac{\partial n}{\partial t} = \nabla \cdot (-n\mu_n \nabla \psi + D_n \nabla n) + U_n \tag{7}$$

$$\frac{\partial n}{\partial t} = \nabla \cdot (-p\mu_p \nabla \psi - D_p \nabla p) + U_p \tag{8}$$

j+stále sú vzájomne previazané+¿ To je dosť závažná nepríjemnosť.

j+Poissonova rovnica - varacna forma atd³+;

 $^{^3}$ dx predstavuje vektor takého rozmeru, ako je rozmer priestorových súradníc riešenej úlohy

Časová diskretizácia rovnice (7):

$$\frac{n_i - n_{i-1}}{dt} = \nabla(-\mu_n n_{i-1} \nabla \psi_i) + \nabla \cdot (D_n \nabla n_i) + U_n \tag{9}$$

$$n_i - \nabla \cdot (dt D_n \nabla n_i) = n_{i-1} - \nabla (dt \mu_n n_{i-1} \nabla \psi_i) + dt U_n \tag{10}$$

Z toho bilineárna a lineárna forma pre MKP a(n,v) = L(v) (neznámu n_i budeme ďalej označovať jednoducho n) získaná vynásobením oboch strán (10) testovacou funkciou v a následným integrovaním podľa dx:

$$\int_{\Omega} nv \, dx + \int_{\Omega} dt D_n \nabla n \nabla v \, dx =$$

$$= \int_{\Omega} n_{i-1} v \, dx - \int_{\Omega} dt \mu_n n_{i-1} \nabla \psi_i \nabla v \, dx + \int_{\Omega} dt U_n v \, dx$$
(11)

(8)

4.2 Okrajové podmienky

j++i

4.3 Scaling

Pokiaľ majú výsledky - predovšetkým elektrických veličín ako potenciál či prúdové hustoty - kvantitatívne zodpovedať realistickým hodnotám, je nutné aplikovať realistické hodnoty materiálových i rozmerových konštánt. Tým však vzniknú obrovské rozdiely v rádoch jednotlivých veličín, čo má za následok jednak zbytočne vysokú výpočtovú cenu (resp. čas výpočtov), jednak možnú stratu numerickej riešiteľnosti. Preto sa rovnice násobia ešte pred výpočtom škálovacími konštantami [?] [?] a následne sa spätne "zrozmerňujú" až výsledky.

Účelom tohto článku je odvodenie a zostavenie výpočtového modelu s následným kvalitatívnym overením jeho funkčnosti. Pre jednoduchosť bude preto tento model bezrozmerný, tj. konštanty budú jednotkové.

4.4 Výpočtové prevednie (Python)

```
######################
## n, p Continuity
####################
n_i1 = Function(Vn)
n_il.assign(n0)
n = TrialFunction(Vn)
vn = TestFunction(Vn)
\#an = n*vn*dx + dt*Dn*inner(grad(n), grad(vn))*dx
an = n*vn*dx + dt*D_n*inner(grad(n), grad(vn))*dx
Ln = n_i1*vn*dx + dt*mob_n*n_i1*inner(grad(Psi_result), grad(vn)
  ) *dx
n result = Function(Vn)
#solve(an==Ln, n_result, [bc_n1, bc_n2])
p_i1 = Function(Vp)
p_i1.assign(p0)
p = TrialFunction(Vp)
vp = TestFunction(Vp)
ap = p*vp*dx + dt*D_p*inner(grad(p), grad(vp))*dx
Lp = p_i1*vp*dx - dt*mob_p*p_i1*inner(grad(Psi_result), grad(vp)
   ) *dx
p_result = Function(Vp)
#solve(ap==Lp, p_result, [bc_p1, bc_p2])
```

```
Psi_result = Function(V)

n_result = Function(Vn)

p_result = Function(Vp)

#solve(a==L, Psi_result, [bc_psi1, bc_psi2])

#solve(an==Ln, n_result, [bc_n1, bc_n2])

#solve(ap==Lp, p_result, [bc_p1, bc_p2])
```

5 Príklad riešenia - PN prechod; rovnovážny stav, napäťové okrajové podmienky

j++j

5.1 Interpretácia výsledkov

j++j

5.1.1 Koncentrácie voľných nosičov

j++j

5.1.2 Driftový a difúzny prúd

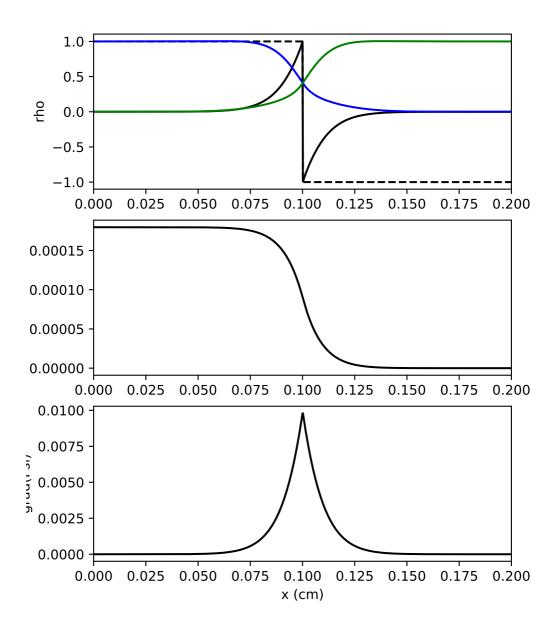
j++j

Literatúra

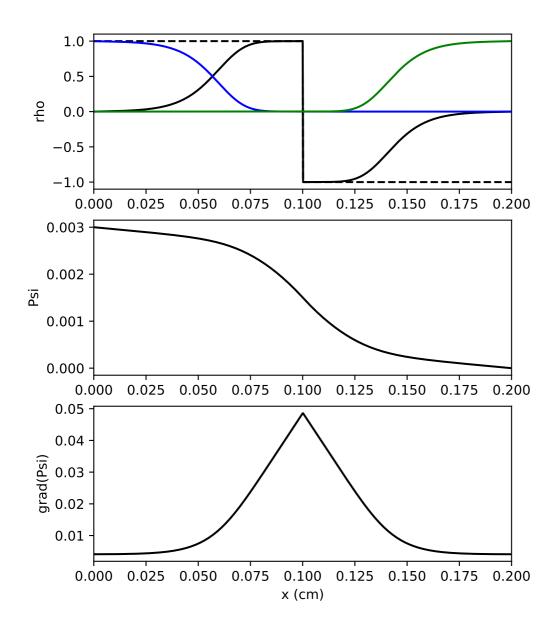
- [1] FEniCS Project. https://fenicsproject.org.
- [2] Anders Logg, Kent-Andre Mardal, Garth N. Wells, et al. Automated Solution of Differential Equations by the Finite Element Method. Springer, 2012.

A Zdrojový kód (Python)

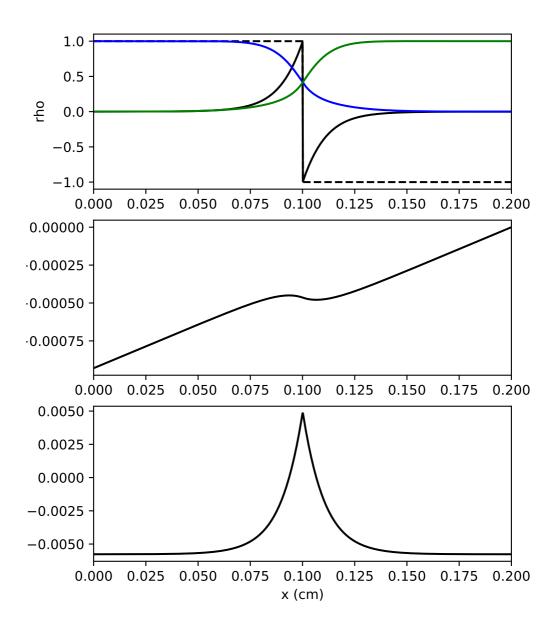
j++j

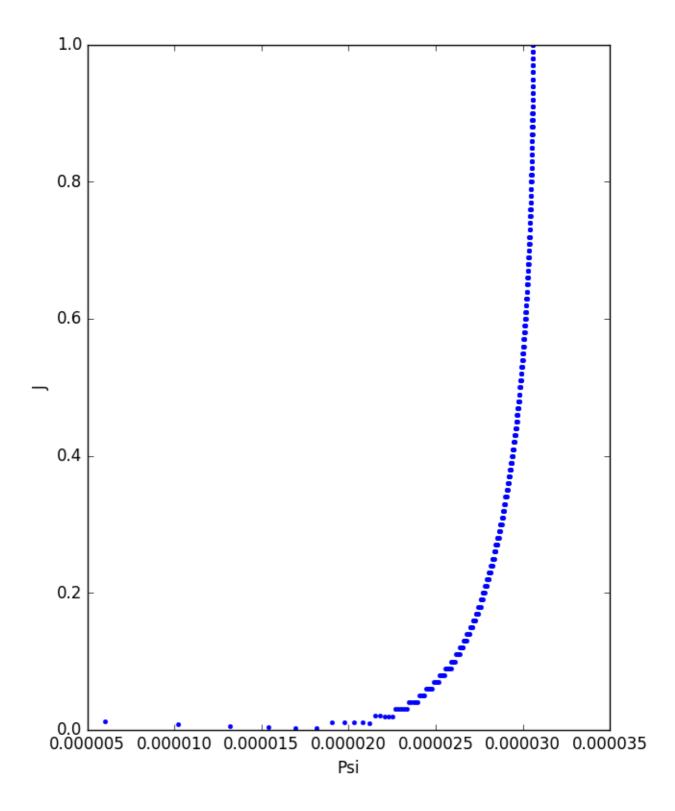
Obr. 1:

Obr. 2:

Obr. 3:

Obr. 4: